

2. Овсієнко Л. Історія журналістики: навч. посіб. Переяслав-Хмельницький, 2015. 214 с. URL: [http://ephshair.phdpu.edu.ua/bitstream/handle/8989898989/2300/Книга%202%20-%202015%20\(3\).pdf?sequence=1&isAllowed=y](http://ephshair.phdpu.edu.ua/bitstream/handle/8989898989/2300/Книга%202%20-%202015%20(3).pdf?sequence=1&isAllowed=y) (дата звернення: 15.02.2023).
3. Жадан В. В. Розважальна періодика в системі ЗМІ: робота на здобуття кваліфікаційного рівня бакалавра; спец.: 061 «Журналістика» / наук. кер. О. Г. Ткаченко. Суми: СумДУ, 2021. 29 с.
4. What's on. 2012. № 25. URL: <https://journals.ua/reader/2736.html?list=0> (дата звернення: 2.02.2023).
5. События недели. 2023. № 3. 17–23 січня.
6. Загадки и тайны. 2023. № 1.
7. ТаблоID. URL: <https://tabloidpravda.com.ua/> (дата звернення: 25.02.2023).
8. Кудряченко Т. Зеленський показав свій гардероб та кімнату на Банковій, де живе з початку війни. ТаблоID. URL: <https://tabloidpravda.com.ua/focus/63f9e6427458c/> (дата звернення: 25.02.2023).
9. Цимбаленко Є. Таблордизація медіакомунікацій. *Наукові записки Інституту журналістики*, 2013. Т. 50. С. 206–211. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizh_2013_50_42 (дата звернення: 25.02.2023).

УДК 378.09:004.774-049.7

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВЕБТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

О. А. Стебелєв, В. Ю. Василенко

Анотація. У статті розглядаються особливості використання вебтехнологій в освітній діяльності закладу вищої освіти. Представлені характеристики платформ для дистанційного навчання, визначені найбільш поширені платформи, які використовуються в закладах вищої освіти. Виокремлені переваги та недоліки використання вебтехнологій в освітній діяльності в закладах вищої освіти на прикладі платформ дистанційного навчання.

Ключові слова: вебтехнології, платформи дистанційного навчання, заклад вищої освіти.

Вступ. Платформи дистанційного навчання стали важливим інструментом для надання освіти та підтримки академічної безперервності в наш час. Заклади вищої освіти по всьому світу використовують їх для надання високоякісної освіти своїм студентам, незалежно від їх місцезнаходження та умов. Пандемія COVID-19 та воєнний стан в Україні внесли значні зміни в освітній сектор, що призвело до швидкого переходу до онлайнного та гібридного режимів навчання.

Метою цієї роботи є розгляд особливостей використання вебтехнологій в освітній діяльності у закладах вищої освіти.

Виклад основного матеріалу. Платформи для дистанційного навчання – це онлайн-сервіси, що надають можливість навчання та отримання знань за допомогою інтернету та різноманітних інструментів. Ось деякі характеристики платформ для дистанційного навчання:

- повністю онлайн: платформи для дистанційного навчання дають змогу студентам навчатися з будь-якого місця з доступом до інтернету;
- інтерактивність: більшість платформ мають інтерактивні інструменти, як-от чати, форуми, відеоконференції та віртуальні класні кімнати;
- різноманітність форматів: платформи дають змогу навчатися у різних форматах, як-от відеоуроки, аудіозаписи, текстові матеріали та інші;
- персоналізація: більшість платформ дають змогу студентам персоналізувати свій навчальний досвід, обравши курси та матеріали, які найбільше відповідають їх потребам;
- оцінка та звітність: платформи дають змогу викладачам відстежувати прогрес студентів та оцінювати їхні досягнення;
- доступність та гнучкість: платформи для дистанційного навчання дають змогу студентам навчатися у власному темпі та в зручний для них час;
- співпраця та взаємодія: платформи дають змогу студентам спілкуватися та взаємодіяти зі вчителями та іншими студентами з усього світу, надаючи можливість для взаємопідтримки та обміну знаннями [1, 2].

Багато закладів вищої освіти в усьому світі використовують онлайн-платформи для полегшення викладання та навчання, особливо у відповідь на пандемію COVID-19.

Ці платформи відрізняються залежно від закладу, але деякі з поширених включають:

- системи керування навчанням (LMS): це програмні платформи, які надають матеріали курсу, інструменти оцінювання та комунікаційні функції для онлайн-ових і гібридних курсів: Blackboard, Canvas, Moodle і Sakai;

- платформи для відеоконференцій: вони дають змогу студентам і викладачам проводити живі онлайн-зустрічі, дискусії та лекції: Zoom, Microsoft Teams, Google Meet і Webex;

- інструменти для спільної роботи: вони дають змогу студентам працювати разом над груповими проектами, обмінюватися файлами та спілкуватися в режимі реального часу: Google Drive, Microsoft OneDrive, Dropbox і Slack;

- онлайн-бібліотеки та бази даних: вони надають студентам доступ до цифрових ресурсів, як-от електронні книги, журнали та бази даних досліджень: JSTOR, ProQuest, EBSCO та Google Scholar;

- здобувачі можуть використовувати ці онлайн-платформи для доступу до матеріалів курсу, спілкування зі своїми викладачами та одногрупниками та участі у віртуальних навчальних заходах [3].

Розглянемо особливості використання деяких навчальних платформ, які використовуються у закладах вищої освіти, врахувавши плюси та мінуси їх використання. Придатність певної платформи для цього навчального закладу залежить від різних факторів, як-от бюджет, IT-інфраструктура та особливі освітні потреби тощо (табл. 1) [4].

Таблиця 1

Порівняльна характеристика платформ дистанційного навчання

Платформа	Опис	Переваги	Недоліки
Blackboard	популярна система управління навчанням, яка використовується в багатьох університетах світу	зручний інтерфейс, надійні засоби керування курсом, можливість інтеграції зі сторонніми додатками	дорогі ліцензійні збори, обмежені можливості налаштування можуть бути повільними та схильними до технічних проблем
Canvas	хмарна система керування навчанням, яка використовується багатьма університетами Сполучених Штатів та інших країн	простий у використанні інтерфейс, відмінний мобільний додаток, можливість інтеграції зі сторонніми додатками	обмежені можливості налаштування, може працювати повільно під час обробки великих файлів, служба підтримки клієнтів може повільно реагувати
Moodle	система управління навчанням із відкритим вихідним кодом, яку використовують багато університетів в усьому світі	безкоштовний у використанні, з широкими можливостями налаштування, широка підтримка плагінів та інтеграції сторонніх розробників	потрібні технічні знання для встановлення та керування, може бути важко орієнтуватися для деяких користувачів, обмежена функціональність мобільного додатка

Дистанційне навчання стало актуальною темою для закладів вищої освіти в Україні, особливо під час карантинних обмежень, пов'язаних із пандемією COVID-19 та воєнним станом. Українські виші швидко переорієнтувалися на дистанційне навчання, використовуючи різноманітні платформи та технології.

Одним із головних завдань було забезпечити неперервність освітнього процесу, зберігаючи якість та рівень знань, а також забезпечення комунікації між студентами та викладачами. Дистанційне навчання стало можливим завдяки використанню різних платформ та онлайн-інструментів, як-от Zoom, Microsoft Teams, Moodle, Google Classroom, та інших.

Українські заклади вищої освіти виявили, що дистанційне навчання має свої переваги та недоліки. Однією з найбільших переваг є можливість доступу до навчального матеріалу з будь-якого місця та в будь-який час, що забезпечує гнучкість та комфорт для студентів і викладачів. До того ж дистанційне навчання знижує витрати на транспорт та інші витрати, що пов'язані з традиційним навчанням.

Однак дистанційне навчання також має свої недоліки, наприклад, відсутність безпосереднього контакту між здобувачами й викладачами, що може негативно вплинути на процес на-

вчання та здобуття знань. До того ж дистанційне навчання може бути менш ефективним для деяких типів дисциплін і курсів.

Висновок. На сучасному етапі розвитку українського суспільства актуалізується питання аналізу і визначення можливостей використання сучасних платформ дистанційного навчання та можливостей їх адаптації до особливостей надання освітніх послуг з урахуванням потреб основних учасників освітнього процесу (викладачів і здобувачів).

Розгляд особливостей використання вебтехнологій в освітній діяльності демонструє, що не існує універсального підходу до впровадження й використання платформ дистанційного навчання. Різні навчальні заклади мають різні потреби, бюджети та IT-інфраструктуру, і тому їм потрібні різні платформи та стратегії для досягнення своїх освітніх цілей. Проте є деякі спільні тенденції і найкращі практики, які впливають із нашого аналізу. Наприклад, багато навчальних закладів наголошують на важливості зручних інтерфейсів, надійних інструментів керування курсами та можливості інтеграції зі сторонніми додатками. До того ж заклади, які успішно впровадили платформи дистанційного навчання, часто надають пріоритет комунікації та співпраці між студентами й викладачами, а також постійній технічній підтримці та навчально користувачів.

Представлена робота не висчерпує досліджень, пов'язаних із визначенням особливостей використання платформ дистанційного навчання і потребує подальшого аналізу, зокрема аналізу можливостей створення комплексного інформаційно-освітнього середовища з можливими способами інтеграції вже наявних інформаційних систем, які використовуються в ЗВО.

Abstract. The article examines the peculiarities of the use of web technologies in the educational activity of a higher education institution. The characteristics of platforms for distance learning are presented, the most common platforms used in higher education institutions are identified. Selected advantages and disadvantages of using web technologies in educational activities in institutions of higher education on the example of distance learning platforms.

Keywords: web technologies, distance learning platforms, institution of higher education.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Abrosimova G. A. Digital literacy and digital skills in university study. 2020.
2. Деркач Ю. Я., Левицька Ю. В. Особливості взаємодії суб'єктів освітнього процесу в умовах дистанційної освіти. *Молодий вчений*. 2022. № 6(106). С. 53–56.
3. Adnan M., Anwar K. Online learning amid the COVID-19 pandemic: students perspectives. 2020.
4. Akcil U., Bastas M. Examination of university students' attitudes towards e-learning during the COVID-19 pandemic process and the relationship of digital citizenship. 2021.

УДК 004:005.336

ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ГРОМАДЯН В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

В. В. Шкільнікова, В. Ю. Василенко

Анотація. У статті розглядається проблема формування цифрової компетентності в сучасному світі. Відзначається, що формування цифрової компетентності повинно бути не лише завданням окремих осіб, але й системною діяльністю держави та освітніх інституцій, а також забезпечити доступність цифрових технологій для всіх верств населення. Акцентується увага на необхідності постійного розвитку цифрової компетентності через швидкі зміни в технологічному середовищі. Для цього важливо стимулювати саморозвиток і самоосвіту в галузі цифрових технологій.

Ключові слова: цифрова компетентність, цифрова грамотність, освіта, цифрові навички.

Вступ. У сучасному світі цифрова компетенція є однією з найбільш важливих навичок, які повинні мати люди будь-якого віку і професії. Цифрова компетенція включає в себе розуміння та вміння користуватися цифровими технологіями, програмним забезпеченням та іншими інструментами, що допомагають покращувати продуктивність і ефективність у роботі та особистому житті.